

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "Sunburned Part 2." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."

Bränd av solen Del 2

Innan du börjar titta på del 2 i "Bränd av solen" ber vi dig att du först går igenom del 1, om du nu inte redan gjort det. I del 1 har vi prövat jul och påsk beträffande två saker:

1. **3 Moseboken 12:31 testet:** Är ursprunget till jul och påsk hedniska traditioner, en tillbedjan av solguden och därmed ett försök att tillbe Herren på ett sätt som han hatar, vilket de flesta länder praktiserar.
2. **Johannes 4:24 testet:** Är jul och påsk en tillbedjan av Gud på ett sant eller falskt sätt, eftersom Fadern bara vill ha tillbedjare i ande och sanning.

Som du kanske kommer ihåg, upptäckte vi överväldigande bevis, kompletterad med fakta, historiska referenser och vetenskapliga Kristna källor, som tydligt visar att jul och påsk inte på något sätt klarade dessa tester.

Vi upptäckte då att det gemensamma och enda kristna teologiska försvaret för att fira jul och påsk var att dessa dagar hade blivit "kristnade" och därmed gjorde vi något som var ont till något gott och att vi kan tillbe Gud på vårt eget sätt, trots att Gud begär något helt annat av oss. Vi upptäckte att Kain tänkte på samma sätt och kunde jämföra det med Israeliternas tillbedjan av guldkalven.

Vad vi nu vill ta reda på är "hur kunde alla dessa hedniska traditioners tillbedjan av solguden bli en del av hur man praktiserar den kristna tron?" För att få svar på detta måste vi gå tillbaka till Nimrods tid. Berättelsen om honom hittar vi i Bibeln och i Babyloniska legender. Det forntida Babels söner var de som började den hedniska mamma/barn-tillbedjan, som fortfarande är mycket levande och påtaglig inom den katolska kyrkan. Nimrod var i Bibeln grundaren av denna falska religion. Han är även känd som Ninus i historisk dokumentation. Skriften säger att Nimrod var en väldig jägare inför Herren.

Primära områden i hans rike var Babel, Erech, Akkad och Kalne i Sinears land. Från det landet drog han till Assyrien, där han byggde Nineve. Han drog sedan ut till Kela och Resen som ligger mellan Nineve

och den stora staden Kela.

1 Moseboken 10:8-9

Kush blev far till Nimrod, som var den förste som fick stor makt på jorden. Han var en väldig jägare inför HERREN. Därför brukar man säga: "En väldig jägare inför HERREN som Nimrod."

"Det faktum att Nimrod var "en väldig jägare" betyder inte nödvändigtvis att Nimrod var speciellt begåvad. Han var en stor erövrare och maktmänniska. Dessutom kan i vers 9, "inför Herren" översättas med "mot Yahweh."

Historikern Romani Scriptorium fastställer:

Ninus förstärkte storheten av det välde han förvärvat genom att fortsätta strida sig till mer. Genom att ha besegrat grannfolken och genom att utnyttja deras krafter, stärktes han ytterligare och begav sig på andra stammar. Varje ny seger banade väg för nästa så han kuvade i det närmaste alla folk i mellanöstern.

Alla fruktade Nimrod under hans tid. Den stora staden han startade med att byggda var Babels torn. Senare kallad Babylon. Han byggde även Nineve, vilket betyder " Ninus boning." Semiramis var gift med Ninus eller Nimrod. Efter att Ninus dog, fortsatte Semiramis den hedniska tillbedjan han hade inspirerat henne till och förklarade att Ninus hade blivit solgud och skulle tillbes. Hon hade en oäkta son och gav honom namnet Tammus.

För att dölja sitt äktenskapsbrott, hävdade hon att Tammus på ett övernaturligt sätt var avlad i henne genom solens strålar och att hennes make Nimrod som var död nu blivit levande och blivit solgud och att Tammus var den pånyttfödde Ninus.

Denne Tammus är exakt densamma som vi ser i Skriften, där kvinnor i templet vände sig mot öster och tillbad Tammus.

Heskiel 8:14

Och han förde mig fram mot ingången till norra porten på HERRENS hus, och se, kvinnor satt där och begrät Tammus.

Många kyrkor världen över har ofta byggnaden vänd mot öster, mot den uppgående solen och firar sabbat på söndagen i stället för den sjunde dagen som är lördagen. Dessa var alla soldyrkare, metoder som injicerades in i den kristna tron genom den "trojanska hästen" Konstantin och hans efterföljare under det fjärde århundradet. Men Guds folk har alltid haft sådana problem långt innan det fjärde århundradet. Hur många vet att; *Det finns ingenting nytt under solen?*

Predikaren 1:9

Det som blivit gjort, kommer att göras igen, och det som hänt, kommer att hända igen. Det finns inget nytt under solen.

Guds folk är fantastiskt bra på att göra samma misstag om och om igen och varje gång tro att detta är något nytt och något bra. De hedniska metoderna som tillämpades i det gamla Babel av Nimrod, bejakades och utövades också av Israel.

Att fira Tammus födelsedag förekom vanligen vid vintersolståndet. Många människor trodde på den tiden att solen var en gud och att vintern kom varje år eftersom solguden hade blivit sjuk och svag. De

firade vintersolståndet eftersom det innebar att solen äntligen skulle börja må bättre. Vintergröna kvistar påminde dem om de gröna växter som skulle börja växa igen när solguden var stark och sommaren skulle börja återvända.

I forntida tider firades vintersolståndet i Babel som minne av Tammus födelse, vegetations gud. Detta var den kortaste dagen på året, under den senare delen av december. Enligt hedningarna, skulle den reinkarnerade guden Nimrod besöka den vintergröna växtligheten och lämna gåvor.

Denna festival blev senare känd som "Saturnalia" och vänner och familjer utbytte gåvor med varandra. Under Nimrods tid och därefter, var många av jordens invånare soldyrkare eftersom livet styrdes av solens årliga runda på himlen. Högtider hölls till stöd för att hon skulle återvända efter sin långa vandring.

Frazier beskriver det:

Den största hedniska religiösa kult som främjat firandet av 25 december som en högtidsdag i hela den Romerska och Grekiska världen, var den hedniska soldyrkan, Mithraism. Denna vinterfestival kallades "Jungfrufödseln eller solens födelse." (The Golden bough, s. 471).

Intressant nog, firades vintersolståndet också århundraden senare av anhängare till Mithraskulten "jungfrufödseln" eller "den oöverbärliga solens födelsedag." I Persien och senare i Rom, döptes Mithraism om till Babyloniens mor/barn tillbedjan. Detta är varför katolicismen, som är härleds till Konstantins solgud, blev så intresserad och fokuserade så mycket på Maria och Jesusbarnet. Inte för att Bibeln skulle belöna denna uppmärksamhet, utan därför att den bidragit till att sätta hedniska soldyrkare och de som följde Yeshua till att bli denna nya religiösa dyrkande hybrid. Även om protestanter rättmätigt tog ett steg ut ur Katolicismen, behåller de fortfarande misstaget att lämna kvar en fot i Konstantins religion.

Det hela började med Nimrod, men varje kultur har genom åren helt enkelt förändrat solgudens ursprungliga namn till sitt eget språk. Precis som Ninus eller Nimrod var Babyloniernas solgud, var Mithraskultens solgud i det persiska imperiet, vars återuppståndelse också firas vid vintersolståndet runt den 25 December.

Dyrkan av Mithraskulten var spridd över hela det Romerska riket när de troende under det första århundradet levde där. Precis som mor/barn religionerna i andra kulturer har kopierats och bytt namn från Babyloniska mor/barn tillbedjan, hade också Mithraism sin mor/barn tillbedjan:

Mithras var född av gudinnan Anahita, en fläckfri jungfrumoder, en gång dyrkad som fertilitetsgudinna innan den hierarkiska reformationen. Gudinnan Anahita sägs ha fött en frälsare från säden av Zarathustra som konserverats i sjön Hamun i den persiska provinsen Sistan. Mithra's himmelsfärd sägs ha inträffat 208 f Kr., 64 år efter hans födelse. Denna födelse ägde rum i en grotta där herdarna betjänade honom och gav honom gåvor vid vintersolståndet. (Payam Nabaraz, Mithraskulten och Mithraism,) www.taivaansusi.net/historia/mithraism.html

Mithras var inte den enda hedniska gudom som sägs vara född vid denna tid på året. Osiris, Horus, Hercules, Bacchus, Adonis, Jupiter, Tammus och andra solgudar var födda vid tiden för vintersolståndet!

I södra Europa, i Egypten och i Persien, tillbeds solgudarna med invecklade ceremonier vid vintersolståndet, en passande tid för att hylla gudarna för att få bra skörd. I Rom regerade Saturnalia

under en vecka. I de nordliga länderna var mitten av december en kritisk tid eftersom dagarna blev kortare och solen var svag och långt borta.

Dessa forntida folk firade sina hedniska högtider under samma period som julen nu firas och hade många gemensamma traditioner. De tände stora brasor i syfte att ge vintersolens gud styrka och föra honom tillbaka till livet igen. Allteftersom dagarna blev längre, var det stor glädje på grund av löftet om att längre dagar skulle komma.

Den grundläggande tanken med vintersolståndet var "ljusets återkomst" och införlivades i den kristna världen på grund av dess teman "liv" och "barnets födelse." När högtiden firades i Rom, kallades den Saturnus högtid och varade i fem dagar.

Både i antikens Rom och ännu mer i det forntida Babylon, präglades den här festivalen av fylleri, festande och orgier som började med en oskyldig kyss under misteln och senare ledde till alla typer av sexuella övergrepp, perversiteter och avskyvärda handlingar.

Historien är proppfull med vittnesmål som bekräftar de hedniska rötterna till 25 Decemberfesten. Alla seder och bruk kring jul kan spåras tillbaka till hedniska firandet av deras solgudar.

Religionen Mithraism i det Persiska riket, som representerade dyrkan av mor/barn, barn som är Mithraskultens solgud, antogs av det Romerska imperiet som den dominerande religionen för Romarna. Mithraism fanns kvar fram till fjärde århundradet av den gemensamma eran när den på ett mystiskt sätt försvann ungefär samtidigt som kejsar Konstantin proklamerade att kristendomen skulle vara den nya officiella religionen i det Romerska imperiet.

Kejsar Konstantin var en from Mithraist, en gudfruktig soldyrkare. Under hans regeringstid delades hans rike mellan de religiöst troende på solguden Mithraskulten, och de som fruktade Herren, den ende sanne Guden. Konstantin insåg med slughet att på grund av de många likheterna kunde de två religionerna slås ihop till en. Så han deklarerade att han hade sett en vision i himlen i form av ett kors och förklarade att han hade blivit en kristen. Sedan förordnade han att kristendomen nu var den nya officiella religionen i det romerska riket. Men ingenting hade egentligen förändrats. Mithraism fick bara ett nytt namn. Den kom att kallas kristendom med Maria, Jesu mor och Jesusbarnet.
Och solens födelsedag blev Kristusbarnets födelsedag.

Vår ständiga motståndare hade lysande tider. Han skapade sin soldyrkan för länge sedan, och han visste att traditioner av tillbedjan skulle bli följden under lång tid. Eftersom det var jämförbart med vad Herren lovade genom Sin son, visste motståndaren, eller Satan som han oftast kallas, att ett sådant sätt skulle då accepteras som tillbedjan av Yahweh. Det fick motståndaren att le eftersom detta beteende kom från honom, trots att Herren förklarat att Han hatar när man tillber efter solgudens traditioner.

Vi har blivit lurade och vår Skapare vädjar till oss att komma tillbaka till Guds ord och lämna solgudarna bakom oss. Konstantin tog allt som tidigare var solgudstillbedjan och kallade det "kristendom."

Vid kyrkomötet i Nicea, tvingade han alla Messiastroende att överge alla de Bibliska högtiderna, inklusive sabbaten, Pesach (påsk), Succot (Lövhyddohögtiden) och alla de andra högtidsdagar (Moeds) som Yahweh hade fastställt.

Han gjorde det olagligt att äta ren föda och de tvingades äta det som var förklarat orent som t ex griskött. Han bytte alla seder och heliga dagar till de tider som hedningarna hade firat i tusentals år för att hedra

solgudarna. Det är samma sak som varje anti-krist genom historien också har gjort. Vi kan till exempel läsa om Maccabeanperioden där Antiochos Epiphanies gjorde exakt samma sak. Även Daniel nämner utbytet av bestämda tider och lagar.

Daniel 7:25

Denne skall tala mot den Högste och ansätta den Högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar, och de skall ges i hans hand under en tid och tider och en halv tid.

Det är vad alla antikrist gör, gång på gång.

Men Konstantin åstadkom något som ingen annan person innan honom gjort. Efter att sammanslagit allt till en hednisk religiös solgudssoppa, fortsatte han att kalla sig själv och alla andra "Kristna."

Många Kristustroende som följde alla buden, tillbad på sabbaten, höll alla fastställda högtider, vägrade att ge upp sin vandring i lydnad till Skrifterna, dödades.

I det femte århundradet, beordrade den västra kyrkan att Kristi födelse alltid skulle firas på den gamla Romerska högtiden av solens födelse. För att bevara sin soldyrkan och traditioner bytte de helt enkelt namn och ersatte solguden med Kristus. Låter det som något Gud skulle göra, eller är möjligen Satan inblandad? Allvarligt talat, skulle Gud vilja att Hans son firas på solgudens födelsedag? Eller skulle Satan älska att se Guds folk fira de högtidsdagar som han fastställt? *Vem vill vi följa?*

Det var firande av solgudens födelse i det antika Rom som åtföljdes av ett överflöd av ljus, facklor och träddekorationer. För att underlätta accepterandet av den kristna tron för de hedniska massorna, fann kyrkan i Rom det lämpligt att inte bara ha det veckovisa firandet av solens dag den dagen, utan även firandet av Kristi uppståndelse och solens födelsedag den 25 december vid det årliga firandet av Kristi födelse. (Samuele Bacchiocchi, *The Date and Meaning of Christmas*)

När de så kallade "kyrkofäderna," år 440 e.Kr fattade beslut om ett datum för att fira Kristi födelse, valde de dagen för vintersolståndet som var djupt grundat i människors medvetande och redan var deras viktigaste festival. Det var ganska bekvämt för Konstantin att anta denna dag som en gemensam födelse för Kristus och solens dag, när han försökte slå samman världsreligionerna Mithraism och Kristendomen. Varför har den romerska kyrkan fastnat för 25 December som dagen till ära för Kristi födelsedag, när det var en tydlig hednisk högtidsdag? Det finns många åsikter om detta. Men den rådande uppfattningen är att de motiverade detta genom att insistera på att Kristi födelsedag var lämplig eftersom de ändå kommer att fira sonens födelsedag på ett rättfärdigt sätt (se Malaki 4:2). Men detta smaklösa tänkande började långt innan det blev gjort till lag:

*"För andra med större beaktande av goda metoder, måste det bekännas, antag att solen är de Kristnas Gud, eftersom det är ett välkänt faktum att vi bedja mot öster, eller på grund av att vi gjort söndag till en festdag." (Tertullian [155-225 AD.], *Ad Nationes*, i 13, in *The Ante-Nicene Fathers*, vol. III, p. 123)*

Tro det eller ej, men Tertullian har kallas "fadern till den latinska kristendomen" och "grundaren av den västerländska teologin." Det borde vara lite oroande eftersom denne förmodade "kyrkofader" ansåg sig i grunden vara en soldyrkare. Nu kanske du förstår den typ av tänkande som lett oss in i en sådan teologisk röra.

Det slutliga resultatet som det ser ut idag, är ett perverst införlivande av den hedniska traditionen av tillbedjan till en solgud in i den kristna tron.

Låt oss återvända till Saturnilia...

Den hedniska festivalen i Rom varade i flera dagar och lösa tyglar gavs till fylleri och festande. Det var just på det sätt som det Babyloniska midvinterljusets festival firades. Men den "Kristna" kyrkan antog inte bara den 25:e i månaden för att fira Kristi födelse, utan även de rådande sedvänjor som hedningarna länge hade varit vana vid under denna festival. Så de antog inte bara dagen som sådan, utan många av deras hedniska traditioner.

Några försök att försvara Konstantin är "*If you can't beat them, then join them*" som svar på att slå samman Kristendom och Mithraism i ett tappert försöka att påstå att Konstantin verkligen hade förvandlats och att han var en troende. Tyvärr bevisar rådande rön att Konstantin var en hednisk solgudadyrkare till slutet av sitt liv, kristen i viss mån, men troligtvis först på sin dödsbädd. Han levde med två motpoler.

Till exempel fortsatte han att präglade mynt till ära för "sol invictus" (den oöverbärliga solen) ända till minst 335 e.Kr. Vi måste ändå erkänna att han var en bra politiker och lurade många. Tyvärr låter sig många luras än idag. Enligt Paulus borde vi inte låta oss luras;

2 Korintierbrevet 6:14

Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker?

1 Korintierbrevet 10:21

Ni kan inte dricka både Herrens bågare och onda andars bågare.
Ni kan inte ha del både i Herrens bord och i onda andars bord.

Vi kan inte blanda Guds sanning och Satans lögn och bara låtsas som ingenting.

Innan Konstantin, under den större delen av tiden, tills solgudens sätt började göra sig gällande, höll Guds folk de högtidsdagar som Han fastställt i 3 Moseboken 23. På våren, innan ens den hedniska påsken existerade, firade man Pesach (Passover), det osyrade brödets högtid och förstfruktshögtiden.

Allt vi behöver göra är att läsa om detta i Bibeln. Tror du det fortfarande inte? Efter korset och innan solguden gjorde sitt inträde, höll de troende fortfarande fast vid Guds instiftade högtider?

Här är ett exempel:

I slutet av det andra århundradet, började Victor, biskopen av Rom, hota andra kyrkliga ledare i ett försök att få dem att överge påsken helt och hållet, till förmån för den Romerska påskfesten.

Polycrates, biskopen i Efesus, skrev detta brev till Victor någon gång mellan 130 och 196 e.Kr.

Sedan finns det Polycarp, både biskop och martyr i Smyrna och Thrax från Eumenia, både biskop och martyr, som vilar i Smyrna. Varför ska jag tala om Sagaris, biskop och martyr, som vilar i Laodicea? Av den välsignade Papirius, dessutom? och om eunucken Melito som utförde alla hans handlingar under inflytande av den helige Ande och vilar i Sardes och väntar på besök från himmelen. När skall han uppstå igen från de döda?

Alla dessa höll påskhögtid på fjortonde dagen i månaden, i enlighet med evangeliet, utan att avvika från det, utan höll fast vid det enligt regeln det bud som Yahweh givit.

Dessutom har också jag, Polycrates, som är den minste ibland er, i enlighet med mina släktingars tradition, genom vilka jag lyckats i mitt ämbete. Sju av mina släktingar var biskopar och jag den åttonde av mina släktingar, har alltid iakttagit den dag när folket drog ut ur Egypten med 10 dagar av osyrat bröd. (Polycrates Bishop of Ephesus 130-196 CE.)

Förmodligen, enligt kristna forskare, baserat på en skrift av Irenaeus, var Polycarp en lärjunge till aposteln Johannes själv och han höll Pesachhögtiden i Efesus. Troligtvis visste Paulus att det inte skulle fortsätta så länge, eftersom han skrev följande till de troende i Efesus:

Apostlagärningarna 20:29-30

Jag vet att när jag har lämnat er, skall rovlystna vargar komma in bland er, och de skall inte skona hjorden. Ja, ur er egen krets skall män träda fram och förvränga sanningen för att dra lärjungarna över på sin sida.

Så från Polycarp till Polycrates, totalt åtta generationer av biskopar, höll alla Guds Pesach/Passover. Om de höll Pesach-högtiden kan vi lita på att de också höll Guds andra högtidsdagar som anges i 3 Moseboken 23. Det var fram tills dess att Rom gjorde det olagligt att följa Guds bud i 3 Moseboken 23 och instiftade att det är den kristnade solgudens vägar som gäller. De sanna Bibliska högtidsdagarna avskaffades inte av Yeshua eller Paulus. Det är bara ett gigantiskt missförstånd och vilseledning. För mer information i detta ämne, titta på vår undervisning som heter "*Pauline Paradox Series.*"

Den katolska kyrkan medger villigt att de är de som började med Konstantins regelverk, som snart blev integrerat i deras lag och avskaffandet av Bibliska högtidsdagar. Om man firade dem bestraffades det med döden.

Till exempel:

"Det är den katolska kyrkans lag som ålägger oss att hålla solens dag (söndagen) helig. Kyrkan fastställde dessa lagar långt efter det att Bibeln skrevs. Det är därför lagen inte finns i Bibeln. Den katolska kyrkan avskaffade inte bara sabbaten, utan alla de judiska högtiderna." (T. Enright, Bishop of St. Alphonsus Church, St. Louis, Missouri, June, 1905, emphasis supplied.)

Också tänkvärt:

"Efter det andra århundradet e.Kr. hade det varit meningsskiljaktigheter om vilken dag man skulle fira pascha (påsk), årsdagen av Herrens död, begravning och uppståndelse. Den äldsta uppfattningen tycks ha varit att fira detta den fjortonde (dagen för uttåget), femtonde och sextonde dagen av den månaden oavsett vilken dag i [Julian] veckan detta datum inföll på året. Biskoparna i Rom som önskade förbättra efterlevnaden av söndagen som kyrkans högtidssdag, fastslog att det årliga firandet bör alltid hållas på fredag, lördag och söndag efter den fjortonde dagen i månaden. Denna kontrovers varade nästan två århundraden, tills Konstantin ingrep å de romerska biskoparnas vägnar och kriminaliserade de som höll Guds fastställda högtider." (Robert L. Odom, Sunday in Roman Paganism, p. 188, emphasis supplied.)

Problemet är att trots allt som hände under reformationen, finns det fortfarande traditioner och läror som många håller fast vid. Det är helt enkelt resultatet av ett obibliskt "äktenskap" mellan kristendom och

Mithraism. Trots de tusentals kristna samfundens trosbekännelser som förekommer idag, finns det tyvärr inte en enda som helt har befriat sig ur beblandning med soldyrkan som blev känd som den Romersk Katolska kyrkan. Vi skulle historiskt sett klarat oss mycket bättre om vi helt enkelt övervägt att praktisera följande:

Efesierbrevet 5:11

[Ha inget att göra med mörkrets ofruktsamma gärningar utan avslöja dem i stället.](#)

Vi har ingen avsikt att förolämpa dem, men fakta är tydlig, även från deras egna skrifter. Den Romersk Katolska kyrkans historia är genomdränkt med uppmuntran till blandning av soldyrkande religioner i motsats till Yahwehs instruktioner. Det finns inget bättre exempel än Petrusstatyn i Rom.

Statyn föreställde inte alltid Petrus, hur konstigt det än låter. Den var ursprungligen en staty av guden Jupiter. Statyer av "gudarna" från Pantheon finns nu i Vatikanens Museum, med undantag av den stora statyn av Jupiter som har ändrats och fått en ny inskription och står nu på en tron i St. Peterskyrkan i Rom som St. Petrus.

Den historiska Romerska kyrkan som består av adopterad soldyrkan som blivit "kristnad", har en solgudstaty som de medvetet kallar St. Petrus. Vad som är ännu värre är att tusentals pilgrimer kysser Jupiters fötter och tror att det är en staty av Petrus.

I videon kommer du nu också att se ett antal numrerade bilder (inom parentes) som samtidigt kommenteras.

Du kan faktiskt se hur brons har nöts bort från så många tusentals människor som böjt sig ner och kysst guden Jupiters fötter. Typiskt för solgudstraditionen, i vilken denna staty i Peterskyrkan i Rom ingår, är också solskärmen ovanför hans huvud och den "hemliga treudden" han håller i handen. (002)

Lägg nu märke till dessa symboler, handen med en treudd och solskärmen som visas över alla helgon i den Katolska kyrkan, kommer direkt från Babylon och hednisk soldyrkan. Babylons treudd (fångstgaffel) placerades i händerna på alla hedniska gudar. På Jesusbarnets huvud, vid hans hebreiska namn Yeshua, finns det en treuddssymbol. Denna hedniska symbol kommer från Babylon som vi såg på Jupiter-statyn. (004)

- Här är en annan treuddsgestalt med solskärm (071)
- Igen (074)
- Och igen (075)
- Och igen (072)
- Mer solskärmar (073), (076)
- Här har vi ett lyckligt solskärmsparty (085)
- Yeshua på förvandlingsberget inte bara med en solskärm, utan också med en Tammussymbol i skärmen. (079)
- Mer solskärmar och Tammussymboler (086)
- Igen (088)
- Och igen (089)
- Även solskärmar på djur (087)
- Här har vi påven och en solskärmsexplosion (091)
- Yeshua som solgud (110)

De här solskärmarna förekommer helt enkelt överallt under 400-talets kristendom och därefter. (097 - 098 -099 - 100).

Solskärmarna var en framträdande symbol i soldyrkan (077) (081).

Eftersom kristendomen blandade ihop soldyrkan med tro, är det inte överraskande att konstnärerna bara bytte ut namnen, men inte solsymboliken. Nästan alla falska religioner är grundade på soldyrkan. Här den hinduiska guden Surya med en tydlig avbildning av en solskärm. (082)

- Här en hednisk fertilitetsgudinna i Vatikanen. (080)
- Här solguden Mithra med solskärm... (111) (108) (112)
- Några irländska munkar 109)
- Mer solskärmar (094) (104) (105) (113)
- Här är en intressant forntida avbildning av solgudar(114)
- Kan du känna igen symbolen här? Den borde vara bekant (115)

Här påven Benedikt som håller vad som kallas en monstra (005). Den används för att visa en rund tunn brödkaka, som kallas oblat och används i mässan, vid Herrens måltid eller nattvarden.

Katolikerna anser att denna oblat förvandlas till den faktiska Kristi kropp när den välsignas under mässan. Utan någon skamkänsla medger den Romersk Katolska kyrkan att monstran är en solskärm. Man insisterar på att det är en solskärm:

"Under barocken, fick oblaten en strålförmad solmonstra med ett runt fönster omgivet av en silver- eller guldram med strålar."

Source: The Dictionary of the Liturgy by Rev. Jovian P. Lang, OFM

Prästen håller ibland upp solmonstran med oblaten inför menigheten för dyrkan och vördnad. Praktiskt taget varje gång monstran visas inför församlingen, knäböjer de i underdånighet. En katolik kan inte gå förbi denna solsymbol utan att bekräfta den genom knäböjning eller genom att göra korstecknet med händerna. Inuti glaset som omsluter finns en halvmåne, som den runda oblaten placeras på. Den kallas "lunett" (halvmåneformade fält) eller "luna" (månen). Notera likheten med symbolen för Baal: Ett kors i en cirkel. (107)

Världens största tallkotteskulptur finns i Vatikanens källare (003). I Babylon är tallkotten ett tecken på fertilitet och Tammus återskapande kraft. Tallkottestaven var i Egypten en symbol för solguden Osiris.

Vatikanen och St.Peterskyrkan är verkligen imponerande byggnader. (007) Det är den största kyrkan i världen. Vatikanen betyder "spådomshöjden" och basilikan har sin grund i det magiska ordet "basilisk". (I den kristna konsten symboliserar den djävulen).

Solhjulet var en annan symbol för Baaldyrkan. (009) När Israel återgick till Baaldyrkan, tillverkade de vagnar som tillägnades solguden som de trodde reste över hela himlen i en stor vagn.

2 Kungaboken 23:11

[Han tog bort de hästar som Juda kungar hade invigt åt solen och ställt upp så att man inte kunde gå in i HERRENS hus, vid hovmannen Netan-Meleks kammare i Parvarim.
Solens vagnar brände han upp.](#)

I hela Vatikanen finns det bilder och symboler av solhjulet men det största i världen finns på

Petrusplatsen i Rom. (008) Det är också känt som den ockulta 8-hjulsvägen till upplysning av hedningar/ockultister idag. Petrusplatsen vetter också österut.

Om du tittar i mitten av hjulet ser du att det också finns en obelisk där och i centrum av det enorma åttapunkers solhjulet (105) finns ett mindre fyra punkters solhjul, samma symbol som finns på stenaltaret i Baaltemplet i Hatzor. (006)

I Babylonisk historia dödades Nimrod och hans kropp skars i bitar. Hans hustru Semaramis samlade ihop alla delar utom en - hans könsorgan. Legenderna säger att när en fisk svalde det blev Nimrod pånyttfödd, han var delvis människa, delvis fisk, även känd som Dagon.

I Egyptisk historia kallades Nimrod för Osiris och obeliskerna representerar Osiris manliga könsorgan. När det antika Romerska riket föll, började den Romerska Katolska kyrkan öka sin makt och inflytande tills den fått total kontroll, både andligt och politiskt. Inom kort köpte Vatikanen en av Egyptens forntida obelisker.

Obeliskerna från Egypten kom till Rom 37 e.Kr. Den kom från Heliopolis i Egypten, där den hade byggts av Farao Mencares 1835 f.Kr som heder till solen. Den är även ett solur. Dess skuggor markerar middagstid över zodiakens tecken i vita marmorinläggningar på torget. (106) Obeliskerna vilar på fyra liggande lejon, vardera med två kroppar sammanflätade med svansar, där de placerats i Peterskyrkan. När påven håller tal till folkmassor i kyrkan, vänder han sig därför mot obeliskerna. Kanske 2 Moseboken 34 dyker upp i minnet. Istället för att skaffa oss obelisker, vill Herren att vi skall krossa dem!

2 Moseboken 34:13

I stället skall ni bryta ner deras altaren, krossa deras stoder och hugga ner deras aseror.

Fisksymbolen har använts i årtusenden världen över som en religiös symbol för den hedniska stora modergudinnan Semiramis (014-015). Fisken dyrkades ursprungligen som en symbol för Nimrod eftersom fisken överlevt floden på Noas tid. Solguden, som efter att ha blivit dödad, pånyttföddes i hans hustru Semiramis livmoder.

Hennes livmoder representerade "det stora djupets vatten". Nimrod blev då fiskguden som återföddes i detta vatten. Här kan du se en teckning av den hedniska gudinnan med Dagens fiskhuvud ovanpå sitt huvud (016). Och en annan bild (015) denna gång är Isis krönt med en fisk på sitt huvud. Hon var känd som den återfödda Isis, den stora fisken från avgrunden. Den gamla prästerna i Dagens tempel bar en viss typ av huvudbonad och den katolska religionen använder exakta samma design på sina påvliga huvudbonader. (110 -114)

Enligt Egyptisk mytologi, då domarna fann Osiris (Nimrod) skyldig till att ha korrumpert Adams religion, skar de upp hans kropp och kastade delarna i Nilen. Det sades att en fisk åt en av dessa delar (hans könsorgan) och blev omvandlad. Senare fiskade Isis (Semiramis) längs flodstranden och fick upp en till hälften människa och till hälften fisk. Denna havsvarelse var Dagon, den återfödde Nimrod. Dagon representerade Nimrod i forntida Babylon, återuppstånden ur havsdjupen som hälften människa, hälften fisk.

CITAT;

"Dag är en förkortning av Dagon, och står för fisk. Babylonierna trodde att en varelse till

hälften människa, till hälften fisk, dykt upp ur Erythraeanska havet och uppenbarade sig i Babylon i början av dess historia. Lämningar av denna fiskgud har hittats bland skulpturerna i Nineve. Filistéen Dagon var av liknande karaktär."
Manners and Customs of the Bible; by James Freeman.

"I Babylon fanns "Oannes," en fiskgud som ansågs fått stor kunskap att förmedla till folket. Han lärde dem att bygga städer.

Sefanja 1:9-10,14

Jag skall på den dagen straffa alla som hoppar över tröskeln, dem som fyller sin herres hus med våld och svek. Och det skall ske på den dagen, säger HERREN, att klagorop skall höras från Fiskarnas port och jämmer från Nya staden och ett mäktigt dåm från höjderna.

¹⁴HERRENS stora dag är nära, ja, nära, och den kommer med hast. Hör, det är HERRENS dag! Då ropar hjältarna i ångest.

Nu har du fått en ganska ingående förståelse av hur den Babyloniska historien blivit en del av den kristna tron. Låt oss titta på några av de solgudstraditioner som kristendomen adopterat.

Låt oss börja med jultomten (Santa Claus).

Traditionernas ursprung

Jultomten

Berättelsen om Jultomten börjar i Europas norra regioner där den högsta guden Oden regerade. (024) Även känd som Wodan bland den tyska befolkning. Han lever bland oss som onsdag (Odens dag), som också är Wodans dag.

Oden/Wodan var vishetens gud, med magiska och ockulta kunskaper, runskrift, poesi och krig. (025) Hans namn betyder "den inspirerade". Precis som en shaman kunde han resa i andra världar för att samla kunskap samtidigt som hans två svarta korpar Hugin (tankar) och Munin (minne) höll honom informerad om nyheterna i världen. (026) Oden var avbildad som en hög, gammal man med vitt skägg och bar en rock. (022) Han for fram över himmel och hav på sin snabba vita häst med 8 ben (021), och han bar alltid ett spjut i sin hand. (023)

Han hade bara ett öga, för det andra hade han lämnat i utbyte för att kunna samla in kunskap från guden Mimirs huvud (020) och med det blev han två personer i en, med möjlighet att se ut på världen med sitt normala öga och förstå inre världar med sitt svarta, borttagna öga. Han var mycket uppskattad bland sina vänner och anhängare som kände glädje och spänning i hans omgivning. Sina fiender kunde han förlama eller döda med sina ögon.

Oden utbildade många män och kvinnor att kämpa för den sista striden mot de destruktiva krafterna i underjorden. Hans orädda krigare målade ofta sina kroppar svarta och kämpade mitt i natten. Odin är en mytisk bild av godhet med sin vishet, vitt skägg och vita hästen. Hans medhjälpare var två svarta korpar och svartmålade andliga krigare.

Så här har vi nu en klok, god gammal man som utför mirakel ridande på en vit häst över himlen, med långt vitt skägg, en rock, ett spjut och svartmålade rådgivare eller informatörer. Han är också gud över poesin.

Därefter går vi till Romarriket där i December den hedniska Saturnalia firade sina stora fester med

mycket fylleri, dans, spel, sexualitet och utbyte av gåvor. (027)

Den här festivalen var tänkt att fira solens återkomst på den kortaste av årets dagar och för att motverka depression på grund av brist på solljus.

Tiden går...

Kristendomen börjar smälta ihop och blandas med dessa religioner.

Under det fjärde århundradet i Myra, Turkiet, levde en kristen biskop vid namn Nicholas, med ett rykte om sig att vara god, välvillig och utförde mirakel för de fattiga och olyckliga. (28) I denna skildring av honom, hade han solgudsskärmen runt sitt huvud och truddssymbolen i sin hand. Detta är exakta samma störande gest vi såg tidigare med Jupitergudens staty, också den med sin egen solskärmsavbild.

Enligt legenden sägs det att han mirakulöst levererade guld till tre flickor som äktenskaplig hemgift så de inte behövde prostituera sig. Han förde också tre barn tillbaka till livet som hade styckats av en slaktare.

Det är inte svårt att förstå att Biskopen blev oerhört omtyckt som Saint Nicholas under den fattiga Medeltiden i alla delar av Europa. Hans högtid sades vara hans födelsedag, som var förmodligen 5 eller 6 December, ingen vet riktigt. Det finns inga historiska belägg för den verkliga förekomsten av detta helgon. Så här har vi bilden av en välmenande biskop som utför mirakel, klädd i vitt med en röd rock.

Efter reformationen blev Jultomten eller Saint Nicholas bortglömd i alla protestantiska länder i Europa förutom i Holland. Där blev han till Sinterklaas, en snäll och klok gubbe med vitt skägg, vita kläder och en röd rock. Han red på skyarna och över hustaken på sin vita häst, åtföljd av sina svarta knektar. (017) Sinterklaas kom på besök på sin födelsedag den 5 eller 6 December och delade ut gåvor.

Hans svarta knektar hade mirakulöst nog samlat in information om ditt beteende under det senaste året. Om du varit snäll kunde du belönas med presenter, men om du varit stygg kunde du straffas av de svarta knektarna som slår dig med sina käppar, eller ännu värre: stoppar ner dig i en stor säck och tar med dig till Spanien, där Sinterklaas sades bo. (018) Å andra sidan: om du varit snäll kunde du belönas med godis och presenter, åtföljt av humoristiska dikter som gav dig insikt om dina svagheter.

Här kommer en video som skildrar Sinterklass. Här blir mixen tydlig mellan Odin, den gode magiske trollkarlguden och miraklen av den vänlige Sinterklaas. De rider båda på en vit häst i skyn, har ett vitt skägg, en röd rock och ett spjut. De har båda svarta knektar som medhjälpare. De försöker stödja godhet och motverka ondskan genom kunskap. Och kom ihåg den poetiska delen! Allt detta blandas med latinska influenser, vilken visar sig i December månad som en festmåltid med glädje och gåvor.

Under 1600-talet invandrade holländare till norra Amerika och förde med sig sin tradition med Sinterklaas. I den nya engelskspråkiga världen ändrades hans namn till Santa Claus. År 1930 ombads en tecknare på Coca-Cola Company att rita snygga annonser eftersom denna dryck inte sålde så bra under vintertid. (031) Han var tvungen att använda deras röda och vita färger och skapa någon slags mysig person. (029) Han tänkte att den nederländska Sinterklaas med sina vita kläder, röd rock, långt vitt skägg, vänlig och givmild skulle passa bra. (030) Den åttabenta hästen ersattes av åtta flygande renar. (032) De straffande svarta knektarna var olämpliga i detta sammanhang, så de försvann. (034, 035, 036) knektarna blev älvor. (033) Så många vet inte att den berömda Santa Claus symbol egentligen är Mithra. Men mycket förblev oförändrat. Denna nya Santa Claus, eller "guden Oden" blev en stor hit för Coca Cola och så populär i Europa att han blev en stor konkurrent till Sinterklaas.

Så vidare till julgran och kransar

Kransar är runda och så även i solgudarnas traditioner, en representant för det kvinnliga könsorganet. Kransar förknippas med fruktbarhet och "livets cirkel". Kransar är också associerade med Ishtar eller Samiramis, som också kallas himlens drottning. Motsatsen, den manliga versionen av cirkeln, är faktiskt den dekorerade julgranen. En julgran dekorerad med kulor utgör fallossymboler för Nimrod. En stjärna överst i granen är en representant för solgudens ursprung och är en hyllning till solgudarna. Trädtillbedjan förekom i Egypten och andra soldyrkande kulturer. Det fördes vidare till olika nationer och användes i soldyrkande traditioner i Tyskland som så småningom förde denna tradition vidare till Förenta staterna. (095)

Namnet påsk

Tillbedjan var alltid förenad med Baal- eller soldyrkan. Astarte var Baal hustru. Ett annat namn för Astarte var Astarot.

Påsk är ingenting annat än Astarte, en av titlarna på Beltis, himlens drottning. *Assyriska gudinnan, identisk med Semiramis av Athenagoras (Legatio, vol. ii. p. 179), and by Lucian (De Dea Syria, vol iii. p. 382). Även känd som Semiramis, som drottning av Babylon, senare känd under namnet "Asht-tart," för det betyder helt enkelt 'den kvinna som byggde torn', Ashturit. Det är uppenbarligen det samma som hebreiska "Astarte."*

Lägg märke till detta citat från Microsoft Encarta Multimedia Encyclopedia:
"Ishtar var den stora Modergudinnan för fertilitet och himlens drottning."

Så i själva verket är Astarot (Ishtar) Nimrod's sedeslösa mor/hustru änka Semiramis, som många andra antika historiker intygar. Påsk är nu etablerad som ingen annan än Astarot i Bibeln.

Nu kan vi undersöka Skrifterna för att se hur Gud ser på dyrkan av den här hedniska gudinnan, vilket namn hon nu än har!

Domarboken 2:11, 13

Och Israels barn gjorde det som var ont i HERRENS ögon och tjänade baalerna.
¹³ Så övergav de HERREN och tjänade Baal och astarterna (Påsk).

1 Samuelsboken 7:3-4

Men Samuel sade till alla israeliterna: "Om ni av hela ert hjärta vill vända om till HERREN, så skaffa bort ifrån er de främmande gudarna och astarterna och vänd era hjärtan till HERREN och tjäna endast honom, så skall han rädda er från filisteernas hand."
Då skaffade Israels barn bort baalerna och astarterna (Påsk) och tjänade endast HERREN.

Kanske du är bekant med traditionen att ha nya vårkläder vid påsk? Var kom den från?

Många vet att Påsk är den tid då man bär sina nya vårkläder. Denna mentalitet härrör också från hedniska traditioner, att det var otur att inte bära en sorts nya kläder eller personlig utsmyckning, eftersom det på ett symboliskt sätt betydde slutet på det gamla och början av det nya. (037, 038, 039)

Fastlagsbullar, semlor, hetvägg. Vad har de för bakgrund?

Historien om fastlagsbullen går tillbaka till den Babyloniska himlens drottning (Astarte, Ishtar, eller

påsk), och en hänvisning till detta finns i Jeremia 7, som pratar om "offerkakor till himlens drottning." Det hebreiska ordet för "kakor" är "kavvan" och är korrekt översatt som "bullar." I Aten, ca 1500 f.Kr, användes dessa bullar eller heliga bröd, i dyrkan av denna gudinna. De kallades "boun" (bullar). Egyptierna gjorde bullar med en inskription föreställande två horn till heder av månggudinnan och grekerna ändrade det till ett kors, som passande för Tammus. Anglosaxerna gjorde bullar med ett kors på för att hedra ljusets gudinna. Lägga märke till hur i en av bilderna de är tillsammans med ägg, en annan fertilitetssymbol för soldyrkare. I dag görs dessa bullar för att hedra solgudinnan påsk (Astarte), himlens drottning.

Fastan, karnevalen och Mardi Gras (042 -046)

CITAT

"I den traditionella kristna kalendern, är det en period av fest och uppsluppenhet som följer direkt efter fastan." I Europa, är dessa traditioner och seder särskilt starka på landsbygden, där magiska riter förts över från förkristna tider och sammanblandats på ett passande sätt med kristna ritualer och föreskrifter." (Encyclopedia Americana, Vol. 5).

"Karneval" betyder helt enkelt "vara utan kött" och som en "kristnad" sed, tänkt att påminna folk om att Kristus fastade i öknen i 40 dagar - tidpunkten för fastan.

Titta gärna lite närmare på denna artikel i Houston Chronicle:

"Egentligen var det en hednisk festival i antikens Rom, en s.k. carne levare, levamen, som betyder "ta bort köttet."

Hedningarna trodde det bästa sättet att ge upp "köttet" (aka kött), var genom att fylla upp magen så mycket det gick först, innan soluret visade på avhållsamhet.

CITAT

På Europas landsbygd har flera huvudsakliga seder överlevt beträffande karnevalen.

1. Dramatiserade föreställningar som symboliserar vinterns död och uppståndelsen av liv på våren.
2. Seder och ceremonier för att säkerställa markens bördighet och överflöd för människan och naturen.
3. Fet mat, dryck och festligheter.
4. Tillfällig avstängning eller inversion av sociala roller, rang och överordnande (Encyclopedia Americana).

Karnevalstisdagen är känd som Mardi Gras i USA. Det franska ordet "Mardi Gras" betyder egentligen "Fettisdag." Detta var den dag då alla proppade i sig allt de hade i huset.

Detta gjorde man precis före "fastan."

Firande av den uppstigande solen

Det här var också en aspekt av den gamla hedniska seden som hänger samman med soldyrkan.

Även om seden inte längre direkt och avsiktligt firar soluppgången bland kristna, fördömer Gud den typ av firande som den kom ifrån (Hesekiel 8:16).

Många år efter Kristi död, började den katolska kyrkan jämföra den med traditionen om Kristi påstådda uppståndelse vid soluppgången, i ett försök att kompromissa med sina nyomvända som tidigare hade

andra religiösa traditioner.

Den Katolska kyrkans ansträngningar att rättfärdiga detta är ren förvillning, eftersom när kvinnorna kom till Kristi grav tidigt på söndagsmorgonen var han redan uppstånden! Judarna hade under Jeremias och Hesekiels tid börjat blanda solgudadyrkan med Gudsdyrkan, som vi tydligt kan se i Bibelns olika avsnitt som talar om "himlens drottning."

Hesekiel 8:15-16 talar om människor som vänt ryggen till Guds tempel och vänt sig mot öster och tillbad solen. Albert Pike skrev att alla hedniska religioner tillbad solen. Om de visste det eller inte, var det faktiskt inget annat än Satansdyrkan.

Yahwehs tempel vete mot öster, så att när de tillbad Gud, skulle de vända sig bort från den uppstigande solen i öster. Soluppgångstillbedjan härstammar egentligen från hedniska ritualer som hölls under vårdagsjämningen då man välkomnade den uppstigande solen.

Enligt hednisk tradition, vid soluppgången på påskdagens morgon, dansades det i himlen, så de som var samlade skulle dansa för att hedra solen. Påskdagsmorgonens sammankomst kan härledas till soldyrkan. Soldyrkarna samlades dagen efter sabbaten under många år.

Konstantin fastställde att de kristna skulle samlas på söndagen (solens dag), i stället för sabbaten (lördagen). För mer om detta, vänligen se vår undervisning om sabbaten. Där får du veta vilken dag vår Skapare förklarar vara hans vilodag (sabbat), jämfört med vad soldyrkarna ansåg vara deras och avskild för avgudadyrkan.

Jul- eller påskskinka

Grisen var helig för den grekiska gudinnan Demeter, sädens gudinna, som representerade fertilitet och överflöd och är en motsvarighet till Astarte. (051) I olika skildringar av henne, visas hon antingen bära en väska eller åtföljd av en gris.

Grisar offrades ofta till hennes ära och man ansåg att genom att äta gris, innebar det att man blev ett med denna hednagudinna. Det var i själva verket samma som att äta av hennes kropp. (053) Profeten Jesaja varnade för detta i Jesaja 65:3-5. En annan källa säger att grisen är det vildsvin som dödade Tammus och att äta skinka utfördes till en åminnelse av honom. (052) Påsktraditionen att äta skinka kom från den engelska traditionen att äta oren föda för att visa sin motvilja och förakt för den judiska seden att inte äta fläskkött. (054) (Jesaja 61)

Vidare till påskharen

Påskharen är en hednisk symbol för fruktbarhet och nytt liv. Bede, en engelsk munk och skriftlärare som levde på 400-talet, ansåg att vår- och fertilitetsgudinnan Tutonic av Eastre, hade haren som symbol. (058) (The American Book of Days, ed. by Jane Hatch, 1978, p. 302)

Till att börja med är det faktiskt en hare och inte en kanin, som är påskens huvudkaraktär, eftersom enligt gammal tradition var haren en symbolisk representation för månen, eftersom de endast kom ut på natten för att äta.

Det Egyptiska namnet för hare var "Un" (vilket betyder "öppen"), eftersom de är födda med öppna ögon, medan en kanin inte är det. (057) Legenderna säger att haren aldrig blinkar eller stänger ögonen. I vissa hedniska kulturer betraktades månen som en "öppna-ögon bevakare av himlen." (055) Haren är sammanknippad med gudinnan Ishtar och var en symbol för fertilitet eftersom de förökar sig

så snabbt. (056)

Det finns också en hednisk tradition om en fågel som ville bli en kanin. Så gudinnan Oestre omvandlade fågeln till en kanin, som fortfarande kunde lägga ägg. Varje år under vårfestivalen tillägnad Oestre, lade kaninen ett vackert färgat ägg till gudinnan. (060) Denna tradition illustreras tydligt i Cadburys tv-reklam för fyllda chokladägg. (062)

En annan tradition som har gått i arv kommer från Tyskland. Enligt legenden hade en fattig kvinna under en tid av hunger, färgat några ägg och gömde dem i ett fågelbo som påskpresent till sina barn. (063) När barnen hittade boet, skuttade en stor kanin iväg, vilket ledde till historien om att kaniner lade ägg.

CITAT

*"Påskkaninen lägger ägg, därför döljs de i ett näste eller i trädgården.
Kaninen är också en hednisk symbol och har alltid varit en symbol för fertilitet
(-Simrock, Mythologie, 551 –Catholic Encyclopedia (061)*

Bilden av en kanin är en mycket välkänd forntida symbol för fruktbarhet och härrör från den barbröstad gudinnan Ishtar, också känd som påsk. Det är därför kaninens märke tyvärr valdes som en passande symbol för en populär organisation i USA. (059)

Så vad sägs om påskägg?

Ägg var en helig symbol för pånyttfödelse och fruktbarhet bland Babylonierna, Druiderna, Egyptierna och andra hedniska kulturer. (063) Färgade ägg användes som heliga offer under den hedniska påsktiden och användes också som symboler för gudinnan Ishtar i olika kulturer. (Encyclopedia Britannica) (065) Under Caesar Augustus, skrev Hyginus, en Egyptier som var bibliotekarie vid Palatinska biblioteket i Rom:

"Ett ägg av en förunderlig glans sägs ha fallit från himmelen i floden Euftrat. (066)
Fiskar rullade det till stranden, där duvor satte sig på det och kläckte det, ut kom Venus,
som därefter kallades den syriska gudinnan (Astarte)."

En del av tillbedjan till denna gudinna var den ritual som inbegriper "gyllene ägg av Astarte." (064)
Det var så vi fick traditionen med påskägg.

Nu till Obelisker

En obelisk är ett monolitiskt (tillverkad i ett stycke) stenmonument vars fyra sidor i allmänhet bär inskriptioner. De har en konisk form med en pyramidion överst. De forntida egyptierna uppförde dem vanligen i par och jämförde dem med solens strålar, som ökar i bredd när de når jorden. Så populära var dessa monument bland de Romerska kejsarna att 13 av dem togs till Rom.

Dessa monument är centrerade kring Baalsdyrkan, och representerar traditionellt Nimrods könsorgan. Inom kristendomen har dessa monument avsiktligt flyttas från Egypten till Rom och sedan efterapats och har bl a arkitektoniskt sett, givit formen till kyrktorn och klockstaplar i de flesta länder.

(078) (079) (092) (102)

Trots att många har använt denna symbolik, behagar det inte Herren med de stenpelare som soldyrkare satt upp.

(5 Moseboken 16:22)

Du skall inte heller resa någon stenstod åt dig, för sådant hatar HERREN, din Gud.

Och slutligen, Barnoffer

Det här är ett av de värsta tilltagen inom soldyrkan. (116) (117).

Denna fruktansvärda sed användes i samband med tillbedjan av eld- och solgudarna Nimrod, Saturnus, Kronos, Molok och Baal. Nimrod, som representant för den förtärande elden där mänskliga offer, framför allt barn var eftertraktade som brännoffer, ansågs vara den stora barn-förtäraren. Han var ju den verkliga stamfader för alla de Babyloniska gudarna och som den förebilden blev han senare universellt betraktad. Som representant för Moloch eller Baal, var spädbarn det mest eftertraktade offret på hans altare. Vi har gott om och beklämmande bevis i denna fråga från antika skrivelser. "Fenicierna," säger Eusebius, "offrade varje år sina nyfödda barn till Kronos eller Saturnus." Men varför var mänskliga offer en nyckel till dyrkan av denna fruktansvärda gud? Vilken möjlig gud kan människor tro sig dyrka när de lät slakta sina egna barn?

...den som närmade sig elden skulle få mottaga ett ljus från gudomen och genom gudomlig eld skulle alla fläckar som producerats av generationer rensas bort."

Jeremia 32:35

... för att offra sina söner och döttrar åt Molok.

Tyvärr finns det legender som precis berättar varför ägg vanligen färgas röda i de flesta kulturer runt om i världen. I hedniska kulten och solgudens tempel och helgedomar, var prostitution en gemensam praxis. Det är därför Bibeln ofta nämner prostitution i samband med annan avgudadyrkan, som till exempel att dricka blod, äta kött offrat till avgudar och andra liknande styggelser.

Traditionen säger att prästerna skulle befrukta de prostituerade på våren och sedan när våren kom skulle de slakta sina barn och sedan bränna dem. De röda äggen är en symbol för denna fertilitet och att offra barn. Detta är uttryckligen varför Herren hatar solgudens traditioner, eftersom varje tradition av en falsk gud påminner Honom om barnoffer.

Han uppmanar kraftfullt att inte dyrka Honom på deras sätt, eftersom det påminner honom om de barn som offrats i eld:

5 Moseboken 12:30-31

se då till att du inte lockas till att följa deras seder, sedan de blivit rövda ur vägen för dig. Fråga inte efter deras gudar, så att du säger: "Hur dyrkade dessa folk sina gudar? Jag vill göra på samma sätt." Så skall inte du göra när du tillber HERREN, din Gud, ty allt som är avskyvärt för HERREN och som han hatar, det har de gjort till sina gudars ära. Ja, till och med sina söner och döttrar bränner de upp i eld åt sina gudar.

När Herren ser en julgran, ser han barnoffer till solgudarna. När Herren ser påskägg ser han barnoffer till solgudarna. När Herren ser någon tradition som härrör från solgudar och sedan att vi gör samma sak i vår tillbedjan av Honom, ser Han bara varje styggelse som förr i stället gjordes för dessa avgudar. Men vi behöver inte fira jul och påsk. Vi kan lämna alla dessa traditioner bakom oss. Hur känslomässigt det än kan vara. Tänk på vad Herren anser om dessa dagar och var de kom från. Lyckligtvis har Han en mycket bättre lösning; Hans egna instiftade högtider!

Herrens Högtider

När vi blivit av med detta solgudsmättade jul- och påskfirande, ger Herren oss istället Sina dagar, som finns i 3 Moseboken 23. Dessa är de dagar som för evigt representerar den verkliga Messias, Yeshua.

På våren har vi en veckolång högtid, Pesach. Under denna tid har vi också det osyrade brödets högtid, där vi kan äta av den verkliga Pesachfesten (Passover). Sedan har vi förstfruktshögtiden, som är den rätta dagen i den Hebreiska kalendern när Messias uppstod.

Lite senare firar vi Shavuot, även känd som pingst.

Under hösten firar vi Basunklangshögtiden, som på Hebreiska kallas Yom Tera.

10 Dagar senare firas försoningsdagen, som kallas Yom Kippur.

Och slutligen Lövhuddohögtiden, även känd som Sukkot.

Denna högtid varar i 7 dagar och har en extra 8:e dag i slutet.

Vetenskaplig forskning har visat, baserat på Bibliska bevis, att det genom att känna till tiden för Johannes döparens födelse kan man också beräkna tidpunkten för Yeshuas födelse. Som det visar sig, och det borde inte vara en överraskning, är Yeshua född på en av Gud bestämd högtidsdag, Sukkot. Sedan omskars han på den åttonde dagen i Sukkot, vilket målar upp en underbar bild som bara Gud själv kan ta äran för. Så om du verkligen vill fira Messias födelse, bekanta dig då med Gud högtider, Hans fastställda högtidsdagar som Han instiftade för att välsigna oss. Det är under Lövhuddohögtiden (Sukkot) som vi ombeds att fröjda oss. Ibland får en del felaktiga tankar om att detta bara är judiska högtidsdagar. Nej, så är det inte! Vår Skapare kallar dem för Sina högtider:

3 Moseboken 23:2

Säg till Israels barn: HERRENS högtider skall ni utlysa som heliga sammankomster, de är mina högtider.

Han gav oss dessa dagar för att dra oss närmare Honom och för att vi skall varandra i kärlek och gemenskap med Honom. Dagarna har också en betydelse inbäddad i dem, att lära oss om vad vår Messias har gjort och fortfarande har kvar att göra när det gäller uppfyllandet av profetiorna om den sista tiden vi nu lever i.

Jul och påsk är inte från Gud och varje kristen symbolik är helt uppfunnen av människan och härrör i själva verket från solgudens traditioner. När du börjar delta i något som är verkligt, något som verkligen tjänar Herren i ande och sanning, kommer du att uppleva något som var avsett för hans folk från allra första början. Något som vi tyvärr förlorat eftersom vi ägnat oss åt något som Herren föraktar.

Vi inser att det här har varit en lång undervisning och vi uppskattar den tid du investerat i det här materialet. Verkligheten är den att det finns så mycket mer, men förhoppningsvis har detta fört dig en bit på rätt väg och stärkt dina tankar på en önskan att älska Gud av hela ditt hjärta, själ och sinne, på den väg som Han vill leda oss alla på.

Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!

Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; www.testeverything.net

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#